

Sivu kaksi

TOVERI

Lännen Suomalaisen Työväen Yhteiskunnallisen Liiton, ilmestys Astoriassa, Oregon, joka päivä, paitsi maanantaina.

TOIMITUSKUNTA:

W. N. REIVO, A. SALMI, L. MOILANEN, J. MALO, K. E. HEIKKINEN.

TOVERI (The Comrade)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Monday, at Astoria, Ore. by the Western Workers Publishing Company.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40c per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 99, ASTORIA, OREGON.

AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION RATES:

IN THE UNITED STATES AND CANADA:
Per Year \$3.50; For 6 Months, \$1.75; For 3 Months, \$1.00; For 1 Month 40c.

Ilmoitushinta 40c palstatumalta. Kuoteman-ilmotukset \$1.50 kerta ja muistoväryllä \$2.00 kerta. Kihlaus, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, hääjuhlailto- ja nimenmuutto-ilmotukset 20c kerta, naima-ilmotukset \$1.50 kerta, avioero-ilmotukset \$1.00 kerta. Seisovat ilmoitukset seuraavan hintaluettelon mukaan palstatumalta: 1 v. 20c, 1/2 v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c.

Satunnaisista ilmoituksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomenkieliksi muunneltuna.

TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA:
1 vuosikerta \$3.50; 6 kuukautta \$1.75; 3 kuukautta \$1.00; 1 kuukausi 40c.
SUOMEEN JA MUUALLE ULKOMAILLE:
1 vuosikerta \$5.00; 6 kuukautta \$3.00.

Huoneusto sijaitsee 10:n ja Duane katujen kulmassa.
Telefooni: konttori 365, toim. 832.

Sata-neljäkymmentäyksi prosenttia

Yhäoleva luku osoittaa sitä prosenttimäärää, johon Amerikan johtavimpien teollisuusalojen vuosivoitot kohosivat viime vuonna ylite edellisen vuoden voittojen!

Sataneljäkymmentäyksi prosenttia enemmän voittoja viime vuonna kuin edellisellä, on saavutus, jonka vain nykyisenlainen tilanne saattaa tehdä mahdolliseksi. Yhdysvaltain kansalliskassa on kohonnut viime vuoden kuluksa kahdeksatoista biljoonalla dollarilla, ollen nykyisin noin 11,000 dollari jokaista viisihenkistä perhettä kohtaan.

Mutta sen sijaan että työväenluokan elinehdot olisivat nykyisin 141 prosenttia paremmat, kuin vuonna 1915, pitää paikkansa, tulojen paremmin paikkansa. Luokkarajat ovat kärjistyneet, sillä samalla kuin voivot ovat suunnattomasti kohonneet, joutuksen siitä, että kaikkien tavaroiden hinnat ovat kohonneet, kohtaan elintarpeitten hintoja 38.2 prosentilla, ovat palkat kohonneet tuskin kolmannella osalla siitä, ainoastaan 12.6 prosenttia.

Eräät porvaritkin kutsuvat tällaista tilannetta tragediaksi, ja sitä se epäilemättä onkin, mutta siitä ei ole mitään ulospäin-äy porvarillisten reformistien

Ammattiliikkeen-päämäärästä ja tehtävistä

Työväen ammattiliikkeen lähimmät pyrkimykset ovat jokaiselle työläiselle selvät. Ne ovat niin yksinkertaiset, että ne mahduttavat yksinkertaisimmankin järjkeen. Ja kun työmies pääsee näistä tajuntaan, toisin sanoen kun hänessä herää tyytymättömyys nykyisiin huonoihin työehtoihinsa ja halu saada ne paremmiksi, niin hän samalla myös vaistomaisesti ilman järjekyllä käsittää keinon, jolla tuo pyrkimysperä voidaan saavuttaa, vaikkakaan vielä tuon keinon, järjestymisen, eri muodoista ja menettelytavoihista hän alussa ei olekaan selvillä.

Tämä selkeä yhdeltä ja se toiselta puolel, että ammattiliikkeen tulokset saadaan pian näkyväseen muotoon kohonneen palkan tai lyhemmän työpäivän muodossa, vaikuttaa, että agitaation ammattiyhdistysten hyväksyminen on verratoin helppo. Tässä suhteessa on valtiollisen työväenliikkeen agitaatio paljon vaikeampaa. Siinä ei voida osoittaa työväelle tuloja kuin monien vuosien, jopa vuosikymmenien päästä, sillä lainsäädäntötyöhön käy hitaasti ja monien karien kautta.

Sentähden on ymmärrettävää, miksi ammattiyhdistysliike on esiintynyt kaikkialla enemmän kuin sosialidemokratia ja miksi edellisen kannattajain joukko on suurempi kuin jälkimmäisten kaikkissa varsinaisissa teollisuusmaissa.

Vaikka ammattiyhdistysten lähin päämäärä on jokaisen hel-

esittämällä keinoilla. Sotatilanne jatkuu ja sen mukana jatkuvat elinehtoja kohottavat toimenpiteet, jatkuu se häikäilemättömän riisti ja elintarpeilla keinottelu, joka sotatilanteen varjossa on päässyt valloilleen.

MUUN YHTEISKUNNALLISEN KYSYMYKSEN RATKAISUKEINO

Yhteiskuntaoposkarien keskuudessa kohoo aina tuon tuosta joku reformisti joka esittää "hyvän keksinnön" yhteiskunnallisen kysymyksen ratkaisuksi, ajaa sitä aikansa ja katooa kuin meteori savikkuon.

Niistä joiden toimena oli keksiä mahdollisimman parhaita yhteiskuntajärjestelmiä, ihannesuoritoloita, ei ole vielä läheskään päästy, sillä aina silloin tällöin tarjoutuu joku itsensä uhraava yksityinen rakennusurakoitsijaksi tulevan yhteiskunnan mallirakennetta varten. Sellaisia ilmeisty haaveellisten sosialistien keskuudessa aina aika tavasta

postitajattavissa ja jokainen työläinen sen empimättä myös hyväksyy, sillä kukapa ei omaa parastaan hyväksyisi, ja vaikkakin jokainen työmies myös tajuaa, että ainoa keino työehtojen parantamiseksi on yksinkertaisesti järjestymisen, niin sittenkin kohtaa liikkeemme vastustusta työläisten omassa keskuudessa työläisten käsityksiä asioista liisäksi vielä pyrkivät työnantajia ja heidän etujensa ajajat sekottaa — usein onnistuinkin. Sentähden täytyy työväenliikkeen kerta toisensa jälkeen osoittaa työväelle mitä ammattiyhdistysliike on ja mihin se milläkin keinoillaan pyrkii sekä torjua niitä väitteitä joita sen vastustajat esittävät.

Työväen ammattiliike on ennen kaikkea työväen oma leipäpolitiikka. Sen avulla pyritään lisäämään työläisen leipää ja toiselta puolen varjelemaan, ettei leipämme vähenisi. Tämän tarkoituksen saavuttamiseksi tarvitaan työläisten yhteenliittymistä.

Kun kysymys on vaan tästä, voidaan ammattiliikkeen järjestöt säilyttää yhtenäisinä, eheinä ja kun leipäkysymyksemme onnellinen ratkaisu edellyttää, että yhteenliittymisen tulee olla voimakkaan, niin täytyy meidän myös järjestöjemme cheys saavuttaa. Tällä me tarkoitamme ensiksi sitä, että ammattiyhdistysliikkeeseen ei saa ottaa sellaisia asioita, jotka eivät leipäkysymyksemme välittömästi kuulu ja toiseksi sitä, että kul-

ja porvaristeformistien jokainen suunnitelma tähtää johonkin patenteerattuun menetelytapaan, jolla on aina se "etu", että nykyisen yhteiskunnan luokkajoukonetta ei tarvitse ollenkaan häiritä; parannus voidaan saada aikaan noin vain hissukseen, yläluokkaa saa jatkua rauhassa työväestön riistämistä ja työväestö tulee elämään onnellisena kuin paratiisissa!

Muun porvarillinen reformisti, tai kuten häntä suvaitaan kutsua, "edistysmielinen", new-yorkilainen herrasmies Henry Klein, joka on todistellut herra Rockefellerin omaisuuden jumalattoman suureksi, ehätti joku aika sitte selittämään, että olisi saatava aikaan sellainen perustuslain muutos, joka estäisi yhden henkilön anastamasta haltuunsa enempää kuin kymmenen miljoonan dollarin omaisuuden, niin asema olisi sillä korjattu. Hallitus saisi kaiken mitä mence siitä ylitse ja siitä tulisi suurin omistaja, joka luonnollisesti käyttäisi suunnatonta rikkautaan "kansalaistensa" hyväksi.

Verot kuitelmaan vähenisivät melkein olemattomiin, koska hallituksella ei olisi mitään syytä kiskoa tuotannosta voittoa.

Kunhan nyt vain saataisi tämä perustuslain muutos aikaan, niin vapaus ja varallisuus olisivat jälleen kansan käytettävissä, vaikkakaan Klein.

Millä tavalla joku voisi saada haltuunsa kymmenen miljoonan dollarin omaisuuden, sitä ei Klein selitä, eikä se ole tarpeellistakaan. Mielenkiintoisempaa olisi saada vastaus kysymykseen, mitä oikeutta on kenelläkään pitää hallussaan sellaista omaisuutta, jos sitä suuremmat ovat kerran oikeudet? Totta on, että omalla työllään ei sellaista voi ansaita, vaan sen täytyy tulla riistosaaliina. Ja jos kerran on oikeudenmukaista riistää kymmenen miljoonan dollarin omaisuus, niin miksi ei enempää? Jos kerran on oikeus riistää vähän, niin mikä on oikeudenmukainen raja riistolle?

Koko juttu on itse asiassa vain pikkuporvarin ajatuksella varustettu herrasmiehen hurstkasta haaveilu. Kapitalistisessa yhteiskunnassa ei ole mahdollisuutta rajoittaa omaisuuden suurutta. Schän perustuu yksityisomaisuudelle; se on yksityisomaisuuden loukkaamattomuuden vankka vartija, mutta joku saattaa luulla, että nykyajan lakien ammatti- tai teollisuusalalla tulee olla vaan yksi ainoa järjestö.

Edellisestä johtuu, että rajoit- taessamme liikkeemme puhtaisiin leipäkysymyksiin, jätämme me järjestöjemme ohjelmien ulkopuolelle muut yhteiskunnassa liikkeutt harrastukset ja kun näin teemme, ja kun meille jää jällele ainoastaan sellainen asia, jonka ajamisessa voimme kaikki palkkatiyöläiset yhtyä, niin voimme toteuttaa helposti sen, että kullakin työalalla on ainoastaan yksi työväen ammattiliikkeen järjestö. Näin ollen ammattiyhdistysliikkeellä ei ole mitään tekemistä uskonnon kanssa. Olokoop- pa luterilainen tai katolilainen, kristitty tai pakana, uskovainen tai uskonon työmies, se on hänen oma asiansa; ammattiyhdistysliikkeellä ei ole mitään tuon kanssa tekemistä; eikä se tahdo ketään tässä suhteessa käännätyä puoleen tai toiseen. Samalla tavalla ei tule rotu, kansallisuus eikä kieli liikkeessämme kysymykseen. Musta tai valkoinen, pronssi värinen tai keltainen työmies, kaikki he ovat saman arvoiset ammattiyhdistysliikkeessä; kaikki meillä, puhumme mitä kieltä tahansa, ovat samat oikeudet järjestöössämme. Emme me myöskään tässä liikkeessä hyväksy mitään naisliikettä, vaan asetamme rinnan mies- ja nais-työläisen ja koettamme kunnant- taan työehtojen helpottamiseksi vaikuttaa. Me tahdomme jokaisella ammattialalla yhdistää kaikkiin työväen ja sentähden me emme ohjelmaamme kirjoita sellaisia asioita, jotka tavalla tai toisella häijöittäisivät työläiset leipäasiasta ajamisesta.

Vaikka juuri ammattiliiksestä järjestynyt työmies, tutkiessaan yhteiskunnallisia kysymyksiä,

Grachukset olisivat voimakkaampia kuin entisajan. Sellainen ajatus kuitenkin kärsii haaksirikon ensimmäisen vastatuulen satuessa.

Sisäntulo- ja perintöverotuksen avulla voidaan saada paljon enemmän aikaa, mutta yhteiskunnallisen kysymyksen ratkaisukeinoksi ei siitäkään ole, eivätkä sosialistit sitä kannatakaan sen takia. Se takaisi kuitenkin valtion käytettäväksi paljon varoja, mutta jos sitäkin asetetaan tukemaan sillä ajatuksella, että liian korkea vero tekee riiston kannattavamiksi, kuten jotkut porvarit selittävät, koska hallitus vie suurimman osan saaliista, niin sekään ei pidä paikkansa. Hallitus on luokkahallitus, eikä käytä kokoomiaan varoja luokkansa asemaa huonontakseen, vaan sen eduksi. Hallitus turvautuu lisätyyn sisäntuloverotukseen vain sikäli kuin porvariston asema vaatii suurempaa rahamäärää hallituksen käytettäväksi, eikä sitä muualta ole saatavissa. Se on porvariston oma etu joka määrää mitä hallitus tekee, eikä mikään kansanvaltaisuuden aate, joskin muutamia uneksijat saattavat siten selittää.

Täysin pikkuporvarillinen on ajatus siitä, että hallituksen olisi muodostuttava suurimmaksi teollisuudenharjoittajaksi, jotta se kykenisi aina estämään kansaan kilpailevat yksityiset ko- hoamasta itsensä yläluokalle. Se edustaa ajatusta yhteiskunnallisen kehityksen pysäyttämiseksi, asettamalla keinoksi sen, että aina kun se on päässyt vähän eteenpäin, sitä siirettäisi taas hiukan takaisin. Käytännössä se saisi aikaan samaa kuin mitä kellon viisarinen taaksepäin kiertäminen vaikuttaisi päivän kulkuun. Ajatella että aina olisi aampapäivä sillä että kellon tultua kymmenen sen viisari siirrettäisi takaisin kuuteen, tai että aina olisi kevyt sillä että kesäkuuta seuraavan kuukauden nimeksi asetettaisi uudehden toukokuu, olisi yhtä johdonmukaista,

TAUDIT JA NIDEN TORJUMINEN

Ohion valtion yliopiston lakitieteellisen tiedekunnan taholta ilmoitetaan, että valtion varoja viimeksi kuluneen vuoden aikana tautien torjumiseen kaikkiaan käytettiin \$100,000 ja että Ohiossa sattuneista 65,000 kolleimantapauksesta 28,000 oli sellaiseksi, ovat usaiskaiset liitot asettuneet vaatimaan vleistin sopimusten tekoa työnantajain kanssa, joissa määrätään, että niiden sopimusten voimassa olessa tulee kunkin yksityisen työläisen ja työnantajan välillä tehtävässä työsopimuksessa noudattaa tämän yleisen sopimuksen määräämiä palkkoihin ja työaikain ynnä muihin työehtoihin nähden. Näin ottaen ammattiliitot ajaaksen tariffipolitiikka, joka nykyään lyö leimansa kaikkeen ammattiliikkeeseen.

Meillä ei ole tässä tilaisuutta kiintyä tähän liikkeeseen syvällisemmin, mutta tahdomme vaan viitata muutamaa siinä esiintyvään kysymykseen. Näiden työläisten tarkoitus on saada aikaan yleinen määräys siitä, mitä työnantajan tulee maksaa työläisille elantopalkkaa. Ketään ei saa pitää halvemmalla työssä kuin tämä elantopalkka määrää. Niinpä urakatyössäkkin, jos ansio ei pääse tuon elantopalkan tasalle, on taattava alin palkka.

Tämä on mitä suurimmasta merkityksestä koko työläisluokalle. Elantopalkkaa pyrkivät työläiset korottamaan aina silloin kun he työtartiffia uudistavat työnantajansa kanssa, sitä mukaa kuin elantokustannukset ovat palkkautumalla kohonneet. Ja mikäli siinä onnistuvat, sikäh he myös turvaavat kaikille työläisille ihmisilmen elämän mahdollisuuden työnteon aikana. Onnistuminen tässä riippuu tietysti järjestymisen voimakkuudesta ja siksi yksin olisi työläisluokan yksimielisesti järjestäydyttävä, sillä ammattiyhdistystoiminnan avulla silloin saamme turvatuksi yhteiskunnan heikoimmille voimille joiden täytyy elää ansioyöstään, elämisen vaadittavan riittävän palkan.

ta, että ne helposti olisi voitu välttää. Mistä siis johtuu se, että noita kuolemantapauksia ei vältetty, koska selvästi voidaan sanoa, että nuo 28,000 henkilöä kuolivat ennen aikojaan? — Tietenkin siitä, että valtion puolesta uhrattiin vain senverran varoja tarkotukseen, että saatiin selville kuinka monta henkilöä avustuksen puutteessa kuoli, sillä aikomuksenakaan ei ole ollut mitään valtampaa reformia tehdä kuin päästä tästä selville.

Syy miksi valtio nykyään ei käy tunteja vastustamaan sellaisilla keinoilla, että niistä todellakin jotakin apua olisi on siinä, että sen olisi kokonaan luovuttava vanhoista periaatteistaan ja luotava sellaiset olosuhteet, että niissä tautien vastustaminen olisi mahdollista. Tautaja ilmenee eniten työläisten keskuudessa ja useimmat työväenluokkaa vaivaavat taudit ovat sellaisia, että ne johtuvat luonnottomista olosuhteista, liikeyarkituksesta, huonosta ruuasta jne. ja silloin kun ne uhreissaan alkavat päällekin näkyä, on niitten parantaminen jo kovin myöhäistä. Tuberkuloosi esim. tappaa Yhdysvalloissa ihmisiä, suurimmaksi osaksi työläisiä, noin 1,700 joka päivä, eli yhtä paljon kuin mitä Titanicilla meni kerrallaan merenpohjaan, eikä se selkeä kuitenkaan herätä yleisössä mitään sellaista kauhua eikä hälinää kuin mainittu aluksen haaksirikoutuminen. Asianlaita on näet siten että kaikki ovat tottuneet näkemään rintautiaa sairastavien taudinprosessin hiljalleen kehittyvän ja kulkevan varmaan päämääräänsä, ja vasta aivan viimeisiä aikoina on alettu rakennella tautia sairastaville jonkinlaisia parantoloita, eikä paranninkin taudin saastutamien henkilöitten eristämiseksi muista ihmisistä kuin itse taudin parantamiseksi, vaikkakin tiedetään, että keskimäärin 80 pros. keuhkotautintapauksista voitaisi parantaa, kunhan vain ajoissa ryhdyttäisi tarpeenmukaisiin toimenpiteisiin.

Nykyään kohdistetaan toimenpiteet useimmiten kulkutautein vastustamiseen, ja nykykäsillä välineillä siinä suhteessa voidaankin saada ihmeitä aikaan silloin kun hoidettavana on henkilöitä, jotka ennemmin ovat eläneet puutetta ja kurjuutta kärsimättä, jolloin kunkin yksilöllinen kestävyys ja vastustuskyky, mikäli taudit ovat kysymykseen,

väiksi, ovat usaiskaiset liitot asettuneet vaatimaan vleistin sopimusten tekoa työnantajain kanssa, joissa määrätään, että niiden sopimusten voimassa olessa tulee kunkin yksityisen työläisen ja työnantajan välillä tehtävässä työsopimuksessa noudattaa tämän yleisen sopimuksen määräämiä palkkoihin ja työaikain ynnä muihin työehtoihin nähden. Näin ottaen ammattiliitot ajaaksen tariffipolitiikka, joka nykyään lyö leimansa kaikkeen ammattiliikkeeseen.

Meillä ei ole tässä tilaisuutta kiintyä tähän liikkeeseen syvällisemmin, mutta tahdomme vaan viitata muutamaa siinä esiintyvään kysymykseen. Näiden työläisten tarkoitus on saada aikaan yleinen määräys siitä, mitä työnantajan tulee maksaa työläisille elantopalkkaa. Ketään ei saa pitää halvemmalla työssä kuin tämä elantopalkka määrää. Niinpä urakatyössäkkin, jos ansio ei pääse tuon elantopalkan tasalle, on taattava alin palkka.

Tämä on mitä suurimmasta merkityksestä koko työläisluokalle. Elantopalkkaa pyrkivät työläiset korottamaan aina silloin kun he työtartiffia uudistavat työnantajansa kanssa, sitä mukaa kuin elantokustannukset ovat palkkautumalla kohonneet. Ja mikäli siinä onnistuvat, sikäh he myös turvaavat kaikille työläisille ihmisilmen elämän mahdollisuuden työnteon aikana. Onnistuminen tässä riippuu tietysti järjestymisen voimakkuudesta ja siksi yksin olisi työläisluokan yksimielisesti järjestäydyttävä, sillä ammattiyhdistystoiminnan avulla silloin saamme turvatuksi yhteiskunnan heikoimmille voimille joiden täytyy elää ansioyöstään, elämisen vaadittavan riittävän palkan.

sa, on voimakas. Mutta kun kulkutauti levii köyhälistökortteleihin, missä ihmiset: miehet ja naiset, lapset ja vanhuksset, saavat värjöttää vilussa ja päässä suurimman osan elämänsä, niin siellä kulkutaudit lihvimme sadon näyttäviä. Nykyinen yhteiskuntakin tämän asian tilanteen kyllin hyvin tietää, sillä kaikkienkokoiset pintapuolisetkin tutkimukset, joita kaikkialla oloilla viimeisten vuosikymmenien aikana on tehty, paljastavat pa-

SIELTÄ ja TÄÄLTÄ

AIKA LÄHENEE.

Mikä aika? Toverin tilaushinnan korottamisen aika, ja siihen mennessä olisi sinun samoin kuin muittenkin hankittava Toverille joitakin uusia tilaajia.

Työmiehen tilaushinnan korottamisesta on päätetty äskettäin kuolla oloissa keskellä edustajakokouksessa—miten, ei vielä ole täällä saakka tiedossa. Ja Raivaajan tilaushinnan korotus tulee nimittäin pöhdittäviksi itäpiirin edustajakokouksessa tämän kuu lopulla.

Työväen lehtien on pakko turvautua tähän toimenpiteeseen, sillä niitä eivät pidä porvarit yllä lahjoituksilla, jotta maksetaan vaali-ilmotusten ja muiden nimessä. Työväen lehdet ovatkin olleet ja ovat edelleenkin halvimpia tärkeitä suomalaisista lehdistä, puhumattakaan siitä, että englanninkieliset maksavat melkein kaksi kertaa niin paljon kuin ne.

Ryhdyttävä pitkin selostuksiin työläisten velvollisuuksista lehtien kohtaan, liitän tähän erään Suomen työväen lehden lausunnon asiasta. Se kuuluu:

"Työväenlehdistö ei tarvitse harjoittaa reklamaalia, ei yllistellä itseään eikä harrastuksillaan kehua. Tilauksena, samoin kuin muulloinkin, sanomme me vaan: Työväenlehti on työväestön oma lehti, jonka työläiset ovat perustaneet asioitain ajamaan. Ja se ajaa niitä työväenlehtijöiden päätöksien hengessä ja niiden määräämään tapaan. Työläiset yksin saavat päätellä lehensä asioista ja vain työläisiä sen on kuultava. Tämän yksioista ajaa työväenlehti yksinomaan työläisten asiasta ja puolttaa yksinomaan työläisten etuja omistavista luokista vastaan. Sillä se ei voi muuta eikä sillä mitään muuta tehtävää ole. Tämän me sanomme nyt, tämän olemme sanoneet ennen ja tämän tuleme sanomaan vastedeskin. Asia ei muutu mikäänkin niin kauan kuin työläiset lehden oimastav ja sen toimittamisesta tuolta pitävät.

"Eikä siinä ole mitään kerskailua, mitään liikaa reklamaahelyä eikä suurentelua. Jokainen työväenlehti tässä maassa, jokainen sosialidemokratrisen puolueen ja ammattiliikkeen järjestön äänenkannattaja on toiminnat, toimii ja tulee edelleenkin toimimaan koko työväenluokan puolesta."

Tämän elantopalkan aikaansaaminen, tuo vakavuttua koko työväestön elinehtoihin. Jos me katselemme sellaisia oloja, missä se on toteutunut ja sellaisia oloja, missä työtartiffia ei löydy, niin pääsemme tästä selville. Jälkimmäisessä tapauksessa vaapuu hyvinkein työläisten palkkaolot aina työmarkkinain nousun ja laskun mukaan ja heidän palkkansa saattaa toisin ajoin olla tyydyttävät ja hyvätkin, mutta sitten kun suurempi työttömyysaika tulee ja palkat laskeutuvat, silloin menevät heidänkän ansionsa vähiin. Ammattiyöläisietkään eivät näin ollen voi mitään varmuutta saada tulevaisuuteen nähden, mitkään heidän laskelmansa esim. perheen perustamiseen nähden eivät ole varmoja. Toisin on työehtosopimuksiin sääntelötyissä oloissa. Silloin voi työläinen tietää, että hänellä tämän sopimuksen voimassaollessa on ainakin vissi sopimuksensa määrääty elantopalkka työn aikana tiedossa ja siihen hän ainakin voi tuloolliset laskelmansa perustaa. Yhtäkkisiä nullistuksia ei voi helposti sattua. Tällä asialla on, kuten helposti huomaamme, ei ainoastaan suuri arvo kuitenkin yksityiseen työläiseen vaan myös koko yhteiskuntaan nähden.

Samalla kun usaiskaiset ammattiyhdistykset pyrkivät näin työtojoja työtartiffien avulla järjestämään kiinnittävät ne huomionsa myös työttömyyteen. Missään tapauksessa eivät ne lähde kuvittelemaan, että niiden suoranaisten toiminnan avulla voitaisiin poistaa tuo nykyistä yhteiskuntaamme painava kirous, mutta ne tekevät tarkokasita työtä sen seurausten lievittä-

nostakin nämä rikeät epäkohdat. Mutta kun koko riistojärjestelmä on kurjuuden ylläpitämiseksi perustettu, niin itse kurjuutta kaikkine seurallisineen ei tulla poistamaan ennenkuin itse järjestelmä kypistuu. Kaikenlaiset taudit ovat kurjuuden lähimpiä seurallaisia ja siksi ei nitäkään vastaan-tedenteolla taiteltua aloleta, eikä voidakaan a- lottaa, ennenkuin itse kurjuus ja sitä aiheuttavat tekijät poistetaan yhteiskunnasta.

SIELTÄ ja TÄÄLTÄ

AIKA LÄHENEE.

Mikä aika? Toverin tilaushinnan korottamisen aika, ja siihen mennessä olisi sinun samoin kuin muittenkin hankittava Toverille joitakin uusia tilaajia.

Työmiehen tilaushinnan korottamisesta on päätetty äskettäin kuolla oloissa keskellä edustajakokouksessa—miten, ei vielä ole täällä saakka tiedossa. Ja Raivaajan tilaushinnan korotus tulee nimittäin pöhdittäviksi itäpiirin edustajakokouksessa tämän kuu lopulla.

Työväen lehtien on pakko turvautua tähän toimenpiteeseen, sillä niitä eivät pidä porvarit yllä lahjoituksilla, jotta maksetaan vaali-ilmotusten ja muiden nimessä. Työväen lehdet ovatkin olleet ja ovat edelleenkin halvimpia tärkeitä suomalaisista lehdistä, puhumattakaan siitä, että englanninkieliset maksavat melkein kaksi kertaa niin paljon kuin ne.

Ryhdyttävä pitkin selostuksiin työläisten velvollisuuksista lehtien kohtaan, liitän tähän erään Suomen työväen lehden lausunnon asiasta. Se kuuluu:

"Työväenlehdistö ei tarvitse harjoittaa reklamaalia, ei yllistellä itseään eikä harrastuksillaan kehua. Tilauksena, samoin kuin muulloinkin, sanomme me vaan: Työväenlehti on työväestön oma lehti, jonka työläiset ovat perustaneet asioitain ajamaan. Ja se ajaa niitä työväenlehtijöiden päätöksien hengessä ja niiden määräämään tapaan. Työläiset yksin saavat päätellä lehensä asioista ja vain työläisiä sen on kuultava. Tämän yksioista ajaa työväenlehti yksinomaan työläisten asiasta ja puolttaa yksinomaan työläisten etuja omistavista luokista vastaan. Sillä se ei voi muuta eikä sillä mitään muuta tehtävää ole. Tämän me sanomme nyt, tämän olemme sanoneet ennen ja tämän tuleme sanomaan vastedeskin. Asia ei muutu mikäänkin niin kauan kuin työläiset lehden oimastav ja sen toimittamisesta tuolta pitävät.

"Eikä siinä ole mitään kerskailua, mitään liikaa reklamaahelyä eikä suurentelua. Jokainen työväenlehti tässä maassa, jokainen sosialidemokratrisen puolueen ja ammattiliikkeen järjestön äänenkannattaja on toiminnat, toimii ja tulee edelleenkin toimimaan koko työväenluokan puolesta."

Tämän elantopalkan aikaansaaminen, tuo vakavuttua koko työväestön elinehtoihin. Jos me katselemme sellaisia oloja, missä se on toteutunut ja sellaisia oloja, missä työtartiffia ei löydy, niin pääsemme tästä selville. Jälkimmäisessä tapauksessa vaapuu hyvinkein työläisten palkkaolot aina työmarkkinain nousun ja laskun mukaan ja heidän palkkansa saattaa toisin ajoin olla tyydyttävät ja hyvätkin, mutta sitten kun suurempi työttömyysaika tulee ja palkat laskeutuvat, silloin menevät heidänkän ansionsa vähiin. Ammattiyöläisietkään eivät näin ollen voi mitään varmuutta saada tulevaisuuteen nähden, mitkään heidän laskelmansa esim. perheen perustamiseen nähden eivät ole varmoja. Toisin on työehtosopimuksiin sääntelötyissä oloissa. Silloin voi työläinen tietää, että hänellä tämän sopimuksen voimassaollessa on ainakin vissi sopimuksensa määrääty elantopalkka työn aikana tiedossa ja siihen hän ainakin voi tuloolliset laskelmansa perustaa. Yhtäkkisiä nullistuksia ei voi helposti sattua. Tällä asialla on, kuten helposti huomaamme, ei ainoastaan suuri arvo kuitenkin yksityiseen työläiseen vaan myös koko yhteiskuntaan nähden.

Samalla kun usaiskaiset ammattiyhdistykset pyrkivät näin työtojoja työtartiffien avulla järjestämään kiinnittävät ne huomionsa myös työttömyyteen. Missään tapauksessa eivät ne lähde kuvittelemaan, että niiden suoranaisten toiminnan avulla voitaisiin poistaa tuo nykyistä yhteiskuntaamme painava kirous, mutta ne tekevät tarkokasita työtä sen seurausten lievittä-

Amattiyhdistysliike ei kuitenkaan tahdo näiden asioiden